

ఇదీ సమాధానం

— చెల్లెలి సీతాకాశ్యరకావు

చెరకుతోట చూసి కాలదగ్గరకి వచ్చే సరికి సాయంత్రమైపోయింది. పశ్చిమ కిరణాలు కొబ్బరిచెట్లమీద ఏటవాలుగా పడుతున్నాయి. పాలేరు ఎద్దకి దాకా పెడుతున్నాడు. ఎదురుగా వున్న నీమెంటు అరుగుమీద భగవంతం విక్రాంతిగా కూర్చున్నాడు. కాలవ మీద నుంచి చల్లదీగాలి వీస్తూండడంవల్ల ప్రాణం తెరిపిగా వుంది.

ఇంటిదగ్గరనుంచి జనప లతనాలు తెచ్చిన దానయ్య పేపరు, ఉత్తరాలు భగవంతునికి ఇచ్చాడు. నీలిరంగు కవరు చూడగానే భగవంతం వులిక్కి పడ్డాడు. - చింతామణి రాసేడేమో... చివరకి వూహే నిజమయింది.

ఉత్తరం క్లుప్తంగా ఎర్ర సిరాతో రాసి "నాలుగు రోజుల్లో వస్తున్నాను. దబ్బు సిద్ధంచేసి వుంచు. ఇప్పటికే

దాలా ఆలస్యమైందని నీకు తెలిసే
వుంటుంది."

చింతామణి సూటిగా రాయడం చాలా
తాదగా వుంది. తను చేసిన సాయం
మరిచిపోయాడు. యాభైవేలు మరచి
పోలేదు.

తను ఎంత కృషిచేస్తే చింతామణి
సింహాసనం ఎక్కాడు? డబ్బు వుందని
తెలిస్తే పదవి వరుగెత్తి వస్తుందా?
ఎవర్ని ఎలా జోకాట్టాలో ఆలాచేసి
అనెట్టికి పంపించాడు ఖర్చులేకుండా.
తన శ్రమకి యాభైవేలు సరిపోదు.

చింతామణి దాలా కృతఘ్నుడు. ఆవ
సరం తీరగానే మనుషుల్ని దూరంగా
గెంటివేయడం వాడి లక్షణం. ప్రస్తుతం
తన వసేంలేదు. అందుకే అడిగాడు.

భగవంతునికి తీవ్రంగా కోపం
వచ్చింది. కసిగా చుట్టని కొరికి కాంపలో
పడేశాడు ఏదో పరిష్కారం చూడాలి.
దెబ్బకి దెబ్బ

మర్నా డుదయం మండువాలో
కూర్చున్నాడు స్నానంచేసి వంటమనిషి
వేడికేడి పూరి తెచ్చి యిచ్చింది. భగ
వంతుం తిండి పుష్టికలవాడు. వున్న
వాళ్ళకి వుండే జబ్బులేంలేవు లేనివాళ్ళ
కున్న ఆకలిజబ్బుమాత్రం వుంది. ఇరవై
పూరిలు తిని కాఫీ త్రాగాడు పసంద
యిన లంకపుగాకు చుట్ట వెలిగించాడు.

"ఇది విన్నారూ" నాగరత్నం వసా
రాలోనుంచి వస్తూ అంది.

"నువ్వు చెప్పందే."

"పెద్దాడి ఉత్తరం..."

"ఓహ్...అదా" చింతామణి వుత్త
రంతో మిగతావి చదవలేదు. చూడ
లేదంటే నాగరత్నం నోరు విప్పుతుంది.

'డబ్బుగురించే కదా మనవాడు
రానేది" సమయాచితంగా అన్నాడు.

"ఆచారితో బ్యాంకికి వెళ్ళేటప్పుడు
చెప్పండి."

"అదేదో నువ్వుచూడు. ఇవాళ చాలా
పనుంది."

గేటు తీసుకుని డేనియల్ లోపలికి
వచ్చాడు. వీధి గుమ్మంలో ఆగిపోయి
పొడిగా దగ్గాడు. భగవంతుం చూశాడు.
డేనియల్ లో మాడ్చు కనిపెట్టాడు.
కోపాన్ని అణచుకుని "ఏమిటి?"
అన్నాడు.

"సెలవు కావాలంది."

"సరే"

"రెండోందలు కావాలి. చుట్టాలు
వచ్చాడు?"

"ఎప్పుడు?"

"ఇప్పుడే"

"భగవంతుం తేరిపార చూశాడు.
డేనియల్ నిర్లక్ష్యంగా నించున్నాడు.
కంఠంలో వినయం లేదు, భగవంతునికి
న్ని గుర్తు వచ్చింది.

నిన్న మధ్యాహ్నం భోజనంచేసి
హాల్లో పదార్లు చేస్తున్నాడు. ప్రకృతి
భారంగా వుంది చలిగాలి వీస్తోంది.

నాగరత్నం కాదులో పుట్టింటికి వెళ్ళింది.
జూలీ తలుపు తట్టింది.

దేనియల్ కలెలు నల్లగావుర్నా పదు
నుగానున్న చాకులా వుంటుంది.
యవ్వనం జరిపాతంలా ఎగసిపడుతోంది
ఆమెలో.

“ఏం వచ్చావ్?” భగవంతుం కళ్ళలో
కాంక్ష.

“జీతం యిస్తానన్నాడుట. మా
అన్నయ్య నన్ను తీసుకురమ్మన్నాడు.”

“నాలో రా” లోపలికి దారి
తీశాడు. తన గదిలోకి వెళ్ళి బీరువా
తెరిచాడు. జూలీ గుమ్మంలో నిల
బడింది బెరుకుగా.

“ఎంత కావాలి?”

జూలీ భయపడింది.

“తీస్కో” గుప్పెడు నోట్లు
యిచ్చాడు.

జూలీ తీస్కోలేదు. ‘బాబుగారు’
అంటి భగవంతుంలోని మృగాన్ని చూస్తూ.
భగవంతుం దగ్గరకి వెళ్ళి “వర్షాలేదు...
పుచ్చుకో...నీ అందానికి ప్రతిఫలం.
ఎన్నాళ్ళనుంచో ఎదురు చూస్తున్నాను”
తలుపు మూశాడు,

జూలీ తయంగా అరచింది.

భగవంతుం ఆమెని దగ్గరకి లాక్కు
న్నాడు. బలంగా కౌగలించుకుని
వెదాలు చుందించి “నువ్వు కావాలి
జూలీ” అన్నాడు.

“వదిలెయ్యండి... నేనలాంటిదాన్ని
కాను” పెనుగులాడింది.

జూలీ ఓడి పోయింది. భగవంతునికి
బాసయింది. తిరునాళ్ళనుంచి తిరిగి
వెళ్ళే యాత్రికుడిలా నీర్సంగా బయటకు
వెళ్ళింది.

రాగానే అన్నయ్యతో చెప్పి
వుంటుంది. వాడేం చెయ్యగలడు? దేని
యల్ తనకి ద్రయివర్. ప్రభువుని డి
కొడితే వాడి పళ్ళే విరుగుతాయి. ఆ
ఉక్రోశంతో వచ్చాడు.

భర్త అడగగానే దద్బివ్వడం నాగ
రత్నానికి ఆశ్చర్యమయింది.

“వాడలా మాట్లాడతాడేమిటి?”
నాగరత్నం ఆరాతీసింది.

“ఏం లేదు.” భగవంతుం తప్పించు
కున్నాడు.

భగవంతుం సాయంత్రం పొలంనుంచి
వచ్చి హాల్లో కూర్చున్నాడు నాగరత్నం
కబుర్లు చెబుతోంది దగ్గర కూర్చుని.

దేనియల్ సిగరెట్ కాలుస్తూ అరుగు
మీద నించున్నాడు. భగవంతుం కోపంగా
వీధిలోకి వెళ్ళాడు.

“రెండువేలు కావాలి” పొగరుగా
అడిగాడు.

“ఇవ్వకపోతే...”

“అమ్మగారితో చెప్పాల్సివుంటుంది.”

వీడు తనని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తు
న్నాడు. ఇలాంటి విషయాలు నాగ

రత్నానికి తెలిస్తే ఎంతయినా గొడవ చేస్తుంది. కొంపలో శాంతి వుండదు.

దేనియల్ కి దబ్బిచ్చి పంపి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

“ఏమిటి వాడికి మళ్ళీ దబ్బిచ్చారు?”

“మున్ను అప్పు అడిగాడు. వీడి చేత పంపాను.” భగవంతుడు మనస్సు రణరంగంలా వుంది, తన దగ్గర బ్రతికే దేనియల్ తనని బెదిరిస్తున్నాడు. దబ్బుతో ఎంతకాలం వాడి నోరు మూయ్యడం?

కాళ్ళతంగా మూసివేస్తే?

భగవంతునికి యిలాంటివి కష్టం కాదు. దబ్బుతో ప్రాణాలని అంతం చేయగలడు. గతంలో ఎన్నో చేయించాడు.

ఆ రాత్రి చింతామణి వచ్చాడు

“ఏం చేశావు దబ్బు? భోజనాల య్యాక అడిగాడు.

“రెడీగానే వుంది. క్రితంసారి వచ్చినపుడు అంతర్వేది వెడదామన్నావుగా! ప్రయాణం రెడీ చేశా”

“వచ్చేసారి చూద్దాం”

“లాభంలేదు. రేపు వెళ్లి వచ్చేద్దాం”

చింతామణి అంగీకరించాడు.

అరయ్యేసరికి యిద్దరూ కారెక్కారు. బయలుదేరుతూండగా ఎవరో వచ్చారు, భగవంతునికోసం.

“చింతా...చిన్న పవి తగిలింది.

నువ్వు పూజ సాగిస్తుండు. నాయుడు

కార్లో వచ్చేస్తాను నేను” భగవంతుడు హడావిడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

భగవంతుడు నేరుగా తోటలోకి పోయి కూర్చున్నాడు. పాలేడు తెచ్చే శుభవార్త కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు

కారు పాలెంరోడ్డు ఎక్కుతుంది, దేనియల్ రాష్ డ్రయివింగ్, ఈసమయంలో రద్దీగా వుంటు ది హాద రోడ్డు. బ్రేక్ నొక్కబోతే అవి పనిచేయవు పాపం. చింతామణికి, దేనియల్ కి చివరి ప్రయాణం.

భగవంతునికి కోసం వస్తే వలితమే మిటో యిద్దరికీ అనుభవ మవుతుంది. చింతామణి బాకి ఎగనామం. కాగితం లేదు. జూలీ దిక్కులేనిదై చివరకి తన కాళ్ళదగ్గర కే వస్తుంది.

తానుచేసిన రాక్షసకృత్యం యిచ్చే వలితాలను మదింపు చేసుకుంటూ భగవంతుడు అశాంతిగా తిడుగుతున్నాడు తోటలో

పాలేడు పరుగున వచ్చాడు.

“అయ్యగోరూ...మవ కారు ఒంటె నకి గుడ్డేసిందిట...అమ్మగారు దావు బతుల్లో వున్నారు?”

“చింతామణి కాదురా వెళత?”

“అయన గుండెనెప్పి వచ్చి మానేశారు. అమ్మగారు ఎల్లారు దానిమీద. దేనియల్ కి సిన్న దెబ్బకూడ తగల్లే దండి.”

భగవంతునికి భగవంతుడు కనిపించాడు.